

עפ"ת 2522/05/15 - אלי פלד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 2522-05-15 פלד נ' מדינת ישראל
ת.ז. 3394-09-14
313729154
14 מאי 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
אלי פלד
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפניי ערעור של מר אלי פלד על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו שדן אותו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף לסוג הרכב בו נהג, וממילא נהיגה ללא ביטוח.

מדובר בעבריינן חזרן אשר חוזר ועובר עבירות תעבורה שונות וגם חוזרות, ובתחום התעבורה חוזר על עבירה של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

בית משפט קמא, לאחר שקיבל תסקיר קצין מבחן בעניינו של המערער, דן אותו במקרה שבפנינו על-פי עתירת התביעה ולאחר ששמע את טיעוני ההגנה בעל-פה ובכתב, גזר לו עונש מאסר בפועל של שנה, פסילה מלנהוג למשך עשר שנים ומאסר מותנה.

הערעור הוא של המערער, כאמור, על חומרת עונשו, בעיקר לאור נסיבותיו האישיות, מצבו הכלכלי ובוודאי ובעיקר מצבו הרפואי, תוך שהוא מצרף עדות רפואית שונות באשר למצבו ונכותו 66% לה הוא זכאי ועוד.

אומר בראשיתם של דברים, שהערעור מופרך לחלוטין. בית משפט קמא כלל וכלל לא החמיר עם המערער. מדובר במי

שחוזר ועובר בהתמדה עבירות תעבורה קשות, ובהן אחת עבירות התעבורה הקשות ביותר והיא נהיגה בזמן פסילה, ובית המשפט העליון חזר ואמר שהעוברים אותה עליהם לשאת בעונשים חמורים, גם עונשי מאסר ממושכים. אף עונש הפסילה שהוטל על המערער איננו ארוך יתר על המידה. לאור סעיפי החוק הרלוונטיים לפקודת התעבורה אליהם התייחס בית משפט קמא.

יחד עם זאת, נפלה טעות תחת ידו של בית משפט קמא במתן גזר דינו, שלא באשמתו, אלא כנראה באשמת המשטרה או התביעה המשטרית - נגד המערער ניתן גזר דין ביום 21.11.10 בשל עבירה של נהיגה בזמן פסילה, בין היתר, ונידון אז לעונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, וכן מאסר מותנה של שנה למשך שלוש שנים, שתקפו, על-פי חישוב פשוט, עד יום 29.11.13.

המערער לא שקט על שמריו וביום 19.05.11 שוב פעם נהג בזמן פסילה. על כך הובא לדין בפני בית משפט לתעבורה בת"א לפני כב' השופטת ש. קריספין-אברהם, שגזרה דינו ביום 17.07.11 תוך שהיא "מורה על הארכת עונש המאסר המותנה בהרשעה קודמת, 35, לשנתיים נוספות, על-פי סעיף 56(א) לחוק העונשין...".

על-פי סעיף 56ג' לחוק העונשין: "האריך בית המשפט את תקופת התנאי בתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי...". משכך, אותו תנאי שהוארך על-ידי כב' השופטת קריספין, הוארך עד יום 19.11.15, ומשעבר המערער את העבירה עליה הוא נותן את הדין בתיק נשוא הערעור ביום 08.09.14, הרי שעבר על התנאי חב ההפעלה בעניינו והיה מקום, כמובן, שהתביעה לפני בית משפט קמא תעתור להפעלת התנאי שהוטל ביום 21.11.10, ולבית המשפט לא הייתה ברירה, בנסיבות, אלא להפעילו, והתבקש לעשות זאת.

העובדות האחרונות המפורטות לעיל התגלו רק בשלב הערעור, ואין לפניי ערעור של המדינה אלא של המערער בלבד, ועל-פי הדין (ראה רע"פ 483/14, אמסלם נ' מדינת ישראל (15.07.14); ראה דנ"פ 8086/01, איזן נ' מדינת ישראל (09.03.05) ופרשנותו הנכונה של סעיף 217 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982), לא אוכל, כמובן, להחמיר בעונשו של המערער אלא בהסכמה.

ואכן, הסכמה כזו הושגה בין הצדדים.

הנני, בנסיבות, מורה על הפעלתו של המאסר המותנה שהוטל על-ידי בית המשפט לתעבורה במחוז המרכז, תת"ע 2665-08-09 ביום 21.11.10 (כב' ס' הנשיא אטליא וישקין) למשך שנה.

הוראה זו תצטרף לגזר דינו של בית משפט קמא בתיק שעליו הערעור.

עונש המאסר בן השנה שהטיל בית משפט קמא ועונש המאסר המותנה שהופעל בזאת ירצו בחופף זה לזה.

יתר רכיבי גזר דינו של בית משפט קמא, כאמור, יישארו על כנם.

כפי שאמר ב"כ התביעה בהליך הנוכחי, אכן קרתה תקלה בכך שתשומת לבו של בית משפט קמא לא הוסבה לצורך להפעיל את המאסר המותנה. תקלה זו יכול ונעוצה ברישום שבמחשב, יכול להיות שנעוצה במקום אחר, יש לבדוק את הדברים ולהשתדל להימנע מלחזור על תקלות מעין אלו. חזקה על הפרקליטות שתפעל בעניין זה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר שהוטל עליו במועד שהוא קבע, דהיינו, ביום **26.05.15** כפי שקבע בית משפט קמא.

ניתן והודע היום, כ"ה אייר התשע"ה,
14/05/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד